

NARRACIONS CURTES, REFLEXIONS LLARGUES

A CÀRREC DE TONI GIMÉNEZ I FAJARDO

TECA

Si no necessitéssim menjar per a viure (encara que sembla que hi ha alguna persona al món que ho ha pogut fer) les nostres relacions personals i socials serien molt diferents, els horaris canviarien, el dia no seria fragmentat al voltant dels àpats. No hi hauria ni esmorzars ni berenars, no es farien dinars d'empresa ni sopars amb els amics. Adeu a les tertúlies acompanyades d'un pa amb tomàquet, a reveure a les crispetes al cinema, al cafè de mig matí o al te de les cinc de la tarda. I una tirallonga immensa de situacions, àpats i menjars de tota mena quedarien al marge de la nostra vida. Moltíssima gent del món de la restauració i de l'alimentació hauria de buscar una altra feina. Amb tot, caldria treballar? En tot aquest món del menjar se'n va molt diner. Totes les cultures tenen com a pal de paller l'alimentació. Allò cru i allò cuit.¹ Vivint en un lloc sense gaire fred ni gaire calor, per tant, sense haver-se de vestir gaire, i dormint a la intempèrie, el diner esdevindria quelcom molt menys necessari si no el necessitéssim ni per menjar ni per vestir-nos ni per tenir una llar. Quina teca!

Setembre 2023.

¹ Segons l'antropòleg francès Levy-Strauss.